

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/106/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7220011430
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7220011430.5

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Jána Slovinského a JUDr. Martina Baločka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. novembra 2023, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., pre zločin znásilnenia v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 199 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Mestského súdu Košice zo dňa 28.7.2023 sp. zn. K2-3T/39/2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., D. B. XXX/XX spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II sp. zn. 1Pv 385/2019/8803 zo dňa 16.11.2022 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin znásilnenia v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 199 ods. 1 Tr. zák., ktorý mal spáchať na tom skutkovom základe, že

dňa 29.07.2019 v presne nezistenom čase od 22.00 hod. do 22.30 hod. v C. na ulici A. po tom, čo spoločne požívali alkohol a psychotropné látky, pri hádke, keď poškodená E. F. chcela ísť domov, poškodenú chytil za vlasy a násilím ju dotiahol do osobného motorového vozidla zn. Renault Megane, EČV: C. zaparkovaného na ulici A. G. X H. C., kde poškodená v aute zotrvala lebo ju nechcel pustiť a ona sa bála, že jej ublíži viac, následne sa začal domáhať pohlavného styku, stiahol si nohavice, sadol si obkročmo na poškodenú, požadoval od nej pohlavný styk, s čím nesúhlasila a tak ju udrél otvorenou dlaňou do oblasti tváre, držal poškodenej ruky nad hlavou a pokúšal sa stiahnuť jej sukňu, čomu sa poškodená bránila fyzicky a to tým, že sa snažila odtrhnúť, odsunúť ho, držala si sukňu, plakala a kričala o pomoc, pričom k dokonaniu skutku nedošlo, nakoľko na miesto sa dostavila hliadka polície, k zraneniu vyžadujúcemu lekárske ošetrenie poškodenej E. F. nedošlo, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku zahlásil na hlavnom pojednávaní odvolanie okresný prokurátor, ktoré písomne odôvodnil tak, že súd v tomto prípade dospel k nesprávnemu právnemu záveru, keď obžalovaného A. B. opätovne oslobodil podľa § 285 písm. a) Tr. por. za zločin znásilnenia v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 199 ods. 1 Tr. zák., keď podľa názoru súdu nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že po zhodnotení doplnenia dokazovania v zmysle pokynu odvolacieho súdu dospel k záveru, že bez akýchkoľvek pochybností nebola vina obžalovanému preukázaná.

Nepochybuje súd o tom, že dňa 29.07.2019 v neskorších večerných hodinách došlo v osobnom motorovom vozidle zn. Renault Mégane na parkovisku, na ulici A. v Košiciach medzi obžalovaným a

poškodenou k incidentu v zmysle hlučnej hádky, počas ktorej si tak, ako tvrdil obžalovaný, vzájomne nadávali, kričali na seba, obžalovaný poškodenú nechcel pustiť z dôvodu, ktorý uviedol. Zadné dvere motorového vozidla, za miestom vodiča, kde sedel obžalovaný, boli otvorené, a preto krik a buchot v zmysle úderov akoby po kapote alebo čalúnení zachytila z balkóna bytu svedkyňa, ktorá zavolala na č. 158, keďže krik naberal na intenzite, vyhodnotila to ako žiarlivostnú scénu zo strany muža, žena plakala a kričala, aby ju pustil.

Pre nevierohodnosť výpovede poškodenej svedčí skutočnosť, že v čase údajného trestného činu mala koncentráciu etylalkoholu 2,66 g/kg, promile, čo sa vo všeobecnosti hodnotí ako ťažký stupeň opitosti prejavujúci sa podľa znalkyne neschopnosťou časovej a miestnej orientácie jedinca, stavmi zmätenosti a ťažkým útlmom sensorickej sféry. Výsledky znaleckého skúmania svedčili aj o požití marihuany v nedávnom čase pred údajným skutkom. Poškodená síce nebola znalecky vyšetrená v odbore Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria a sexuológia tak ako obžalovaný, a teda jej schopnosť vnímať a reprodukovať prežité skutočnosti súd posúdil len v nadväznosti na výpoveď znalca JUDr. MUDr. Jána Uhrina, PhD., ktorý uviedol, že len pri osobách, ktoré dlhodobo a pravidelne užívajú alkohol, ako to v tom čase bolo na strane obžalovaného, je úroveň alkoholémie na úrovni 2 až 3 promile taká, že ju nerozpozná laik a dokonca ani lekár, a že takáto osoba je schopná adekvátne vnímať a dobre reprodukovať prežité udalosti. Výpoveďami svedkov tak, ako sú v odôvodnení rozsudku popísané, bolo zistené, že poškodená bola príležitostným konzumentom alkoholu, žiaden dôkaz nesvedčí pre nadmerný a nekontrolovaný konzum, pre to, aby bola na alkohole závislá, či aby sa bola na rozdiel od obžalovaného pre problém s alkoholom alebo inou drogou liečila. Uvedené teda vyúsťuje do záveru, že v ťažkom stupni opitosti a zároveň pod vplyvom marihuany, ktorú fajčila podľa vlastného tvrdenia asi hodinu pred incidentom a z ktorej jej bolo nevoľno, nemusela adekvátne vnímať udalosti, ku ktorým došlo vo vozidle a ako aj sama uviedla, nepamätá si na všetko, mala „taký výpadok“.

Pre nevierohodnosť poškodenej svedčia aj závery znalkyne - psychologičky PhDr. Jany Čorejovej, ktorá zistila, že poškodená sa síce snaží vyhýbať konfliktom, neeskalovať napätie a líž skóre má priemerné, avšak má výrazný sklon prezentovať sa sociálne žiadúco, pozitívne, má tendencie reagovať hysteroidne, emocionálne a impulzívne, zvlášť pod vplyvom alkoholu, ktorý vo všeobecnosti znižuje racionálne brzdy a sebaovládanie. Znalkyňa nezaznamenala u poškodenej významne negatívne prežívanie voči obžalovanému, ktoré by bolo na mieste v prípade, ak by sa bol dopustil voči nej násilia, naopak, s obžalovaným sa naďalej kontaktovala a jej tvrdenie, že tomu nebolo tak a že po skutku sa nestretávali, je vyvrátené nielen výpoveďou obžalovaného, ale aj svedkyne I. J., ktorá potvrdila verziu obžalovaného, že poškodenú taktiež sprevádzal na vyšetrenie do Prešova. Aj svedok K. L., bývalý kolega obžalovaného potvrdil, že nejaký čas po tom, ako malo dôjsť ku skutku, sa s obžalovaným a poškodenou stretol v Myslave, poškodená obžalovaného objímala, sedela mu na nohách, túto situáciu vyhodnotil ako ich „idylku“. Znalkyňa zhodnotila vierohodnosť poškodenej ako oslabenú.

Ani menšie poranenia zistené obhliadkou tela poškodenej, či obžalovaného, nesvedčia pre takú fyzickú agresivitu, akú poškodená popísala. Poškodená síce svojej kamarátke I. J. a priateľovi E. M. povedala, že má zranenia, ktoré jej spôsobil obžalovaný, keď ju chcel znásilniť, avšak iné svedectvá napovedajú pre to, že partner poškodenej Šesták ju fyzicky napáda, svedok E. C. vypovedal o tom, ako poškodenú pred ním sám chránil. Tento svedok vypovedal aj o tom, že obžalovaná mu povedala, že ľutuje, že udala obžalovaného, tak ako obžalovaný tvrdil, že to urobila len kvôli tomu, aby na otca svojho partnera, ktorý bol policajt, nepôsobila zle. Aj svedok N. H. potvrdil, že poškodená sa mu zmienila, že na obžalovaného podala trestné oznámenie kvôli M.. Tiež vypovedal ako mu vo všetkom klamala, a preto sa ich vzťah rozpadol.

O spôsobe života poškodenej, jej neviazaných vzťahoch, rodinnom prostredí a správaní svedčia aj ďalšie výpovede na hlavnom pojednávaní vypočutých svedkov.

V prospech obžalovaného vyznievajú i závery znaleckého skúmania v odvetví Psychiatria a Sexuológia v tom, že v čase skutku netrpel duševnou chorobou ani poruchou, jeho rozpoznávacie a ovládacie schopnosti boli znížené len mierne pod vplyvom užitého alkoholu a kanabinoïdov. Znamky psychózy u neho zistené neboli, netrpí sexuálnou deviáciou. Obžalovaný je ale závislý od alkoholu a kanabinoïdov.

Ani znalkyňou z odboru Psychológia nebol obžalovaný zdiagnostikovaný ako násilnícky, útočný, agresívny typ osobnosti, ani ako tyran. Nebol u neho zistený sklon k lživosti, konfabuláciám, skresľovaniu

skutočností, Iži skóre má štatisticky nevýznamné. V intelektových skúškach dosiahol pásmo vysokého priemeru a v jeho osobnosti nezistila znalkyňa žiadne chorobné prejavy. Vzťah k poškodenej mohol v inkriminovaný večer pociťovať ako ústretový a vzájomný vzhľadom na čas, ktorý strávili spolu a spúšťačom jeho neprimeranej reakcie mohlo byť odmietavé stanovisko odprevadiť ju domov v zmysle ich dohody. Túto reakciu však nie je možné na podklade výsledkov dokazovania vyhodnotiť ako konanie majúce znaky, či už žalovaného alebo iného trestného činu, navyše bez akýchkoľvek pochybností nie je možné uzavrieť, že sa stalo to, čo si z tvrdení poškodenej osvojili orgány činné v trestnom konaní a nakoniec aj obžaloba.

Konštatovaný právny záver súdu považuje za nesprávny, prameniacy z nedôsledného posúdenia všetkých dôkazov a skutkového stavu veci.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Zásada voľného hodnotenia dôkazov neznamená ľubovôľu orgánu štátu pri rozhodovaní. Výsledok rozhodovacieho procesu musí byť založený na logickom úsudku, vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom.

V zmysle ustálenej judikatúry pri hodnotení výpovede svedka musí súd skúmať, či je jeho výpoveď logická. Musí pritom vychádzať z celej výpovede svedka, z rozsahu a závažnosti prípadných rozdielov v jeho výpovediach a z jeho vysvetlení, prečo k týmto rozdielom došlo. Aby súd mohol taký dôkaz spoľahlivo zhodnotiť, musí vziať do úvahy aj ostatné dôkazy a posúdiť prípadné rozdiely medzi nimi.

Domnieva sa, že súd sa pri rozhodovaní o podanej obžalobe dôsledne neriadil všetkými aspektmi zásady voľného hodnotenia dôkazov.

V rozpore s názorom súdu zastáva stanovisko, že dôkazy vykonané v prípravnom konaní, ako aj v konaní pred súdom tvoria logickú, ničím nerušenú sústavu vzájomne sa doplňujúcich dôkazov, ktoré vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti žalovaného skutku, ale usvedčujú z jeho spáchania obžalovaného A. B. a zároveň vylučujú možnosť akéhokoľvek iného skutkového a právneho záveru.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že poškodená E. F. obžalovaného spoznala prostredníctvom svojho priateľa E. M. asi v roku 2018 a mali kamarátsky vzťah, pohlavný styk mali asi 3-krát u neho, kde býval na ul. A.. Po skutku sa s ním už pohlavne nestýkala. V kritický večer sa nachádzala na Bernolákovej ulici s obžalovaným. Ťahal ju za vlasy, aby si s ním sadla do auta jeho kamaráta. Chcel následne v aute, aby mali sex, čo ona odmietla. Obžalovaný si sex chcel vynútiť, obkročmo si na ňu sadol, snažil sa jej stiahnuť sukňu a držal jej ruky, aby ho neodstrkovala. Rozopol si opasok a nohavice si stiahol pod kolená. Udrel ju raz po tvári. Obžalovaný bol agresívny a ona kričala o pomoc. Ešte pred príchodom policajnej hliadky sa jej podarilo pootvoriť dvere auta a jednu nohu už mala vonku.

Výpoveď poškodenej bola potvrdená aj výpoveďou svedkyne O. C. B., ktorá bola na balkóne svojho bytu na ulici A. a z auta, ktoré tam bolo zaparkované, počula krik a plač ženy. Žena kričala opakovane, aby ju muž pustil. Volala políciu, nakoľko mala pocit, že žena sa bála o svoju bezpečnosť. Počula aj strašné búchanie.

Rovnako svedkovia H. P. a E. Q. L., príslušníci PZ, ktorí boli vyslaní na zákrok na ul. A. uviedli, že počuli ženské volanie o pomoc, išlo o krik ženy v tiesni. Žena im plakala a hovorila opakovane, že ju ten muž chcel znásilniť. Odev mala „poťahaný“ a muž mal rozopnuté nohavice a práve si zapínal opasok. Javila sa ako po útoku, bola strašne vystrašená a uviedla im ešte, že ju muž násilím držal v aute, aby nevystúpila. Hneď chcela podať trestné oznámenie. Tiež uviedla, že ten muž ju aj udrel po tvári.

Svedok E. M., priateľ poškodenej E. F. k veci uviedol, že deň po skutku mu poškodená povedala, čo sa stalo. Na hlave mala bozuľu, podliatinu na krku a podliatiny na hrudníku, veľkú modrinu na stehne a aj na ramene. Povedala mu, že ju obžalovaný lákal do auta, že si zafajčia trávu, stiahol ju do auta za vlasy a domáhal sa sexu.

Zo znaleckého posudku z odboru Psychológia vypracovaného znalkyňou PhDr. Evou Kitkovou vyplýva, že u obžalovaného A. B. zistila cielenou diagnostikou prítomnosť znakov benignej a malignej agresivity.

Zo záverov znaleckého posudku z odboru Psychológia vypracovaného znalkyňou PhDr. Janou Čorejovou vyplýva, že u poškodenej E. F. nezistila zvýšené sklony k lživosti, kvalifikačne je jej lží skóre nízke.

Poškodená v čase spáchania skutku intenzívne negatívne prežívala udalosti, ktoré sú predmetom konania. Zažívala stres a strach, obmedzenie a fyzický útok, otrasy, buchnáty, bolesť v oblasti hlavy.

Jej opisy prežitého sexuálneho násillia sa javia ako vierohodné, teda s veľkou pravdepodobnosťou ako opisy reálne prežitých okolností, svedčiace pre potvrdenie sexuálneho násillia.

Je potrebné uviesť, že obžalovaný bol v minulosti odsúdený za pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania a prečin obmedzovania osobnej slobody za skutky, ktoré spáchal 03.03.2014, 24.03.2014, 25.04.2014 a 19.05.2014, pričom poškodenou bola vo všetkých prípadoch jeho vtedajšia partnerka E. R..

Obžalovaný sa bránil tvrdením, že krik a hádka súvisela len s tým, že poškodená nechcela ísť domov, ale chcela ísť sama ešte niekam. Pohlavného styku by ani nebol schopný, nakoľko bol opitý.

Obžalovaného teda zo spáchania skutku usvedčuje predovšetkým poškodená, ktorá jednoznačne na hlavnom pojednávaní uviedla, že sa dožadoval sexuálneho styku, použil voči nej násillie, snažil sa jej stiahnuť sukňu a obkročmo na nej sedel. Toto jej tvrdenie podporuje svedectvo dvoch príslušníkov PZ, ktorí zhodne uviedli, že poškodená bola rozrušená, hneď povedala, že obžalovaný sa ju pokúsil znásillniť. Výpoveď poškodenej podporuje tiež svedectvo N. H., ktorému obžalovaný ku skutku uviedol, že „mal chuť sa s ňou vyspať, ale robila cirkus“. Obžalovaný sa prezentoval ako ochranca poškodenej a jej čiteľ. Aby nehladovala, opustil vozidlo a doniesol jej syr a chlieb, zvyšky ktorých sa vo vozidle aj našli. Ak tvrdil, že mu poškodená na začiatku onanovala pohlavný úd, po návrate do auta z neďalekého bytu, kde mu prítomnosť potvrdila aj stará matka, už by nemal mať rozopnutý opasok a nohavice. V čase zákroku policajnej hliadky, ktorému predchádzalo volanie poškodenej o pomoc, mal však obžalovaný nachádzajúci sa v aute rozopnutý opasok, aj rozopnuté nohavice. Pri obhliadke tela poškodenej, ako aj obžalovaného boli konštatované poranenia, ktoré nasvedčujú, že medzi nimi došlo k fyzickej potýčke pri prekonávaní odporu poškodenej.

Rovnako znalecké psychologické posudky a ďalšie skutočnosti, že medzi obžalovaným a poškodenou je vekový rozdiel 10 rokov a 1 mesiac. V čase činu mal obžalovaný za sebou psychotickú poruchu, trestné stíhanie, život na ulici, konzum alkoholu a drog v rozsahu vytvorenia závislosti a minimálne jeden skrachovaný partnerský vzťah. Podľa názoru súdu bol vo vzťahu dominantným a odmietnutie poškodenej racionálne neakceptoval, vzhľadom na svoj stav, v akom sa nachádzal po požití alkoholu a marihuany. Poškodená nemala v tom čase ešte 19 rokov, nevyhýbala sa alkoholu, bola študentkou so slabými školskými výsledkami, žila s matkou závislou na alkohole. Podľa znaleckého posudku bola menej zrelou ženou so silnou potrebou prezentovať sa sociálne pozitívne a s veľkou snahou vyhýbať sa konfliktom a neeskalovať napätie. Práve jej konformnosti možno pripísať aj jej správanie sa po skutku voči obžalovanému, keď sa s ním stretávala na verejnosti a chovala sa voči nemu minimálne nie nepriateľsky.

Svedkyňa Q. A. potvrdila, že jej poškodená v lete 2019 ukazovala modriny a povedala jej, že sú od obžalovaného, keď ju chcel znásillniť v aute, ona sa bránila a kričala, a potom prišla polícia.

Z doplňujúcej výpovede znalca JUDr. MUDr. Jána Uhrína, PhD. vyplýva, že trvá na záveroch znaleckého posudku (č. 38/2020).

Uviedol, že pri schopnosti vnímať a reprodukovať prežité skutočnosti osobou pod vplyvom alkoholu nie je kľúčová len samostatná hodnota výšky alkoholémie, dôležitá je tolerancia tejto osobnosti a jeho zvyklosť užívať alkohol.

Schopnosť adekvátne vnímať a dobre reprodukovať súvisia s klinickým stavom opitej osoby.

Poškodená podľa spisového materiálu bola osoba, v tom čase nadužívajúca alkohol, nie je mu známa nijaká okolnosť, ktorá by jej nejako závažne bránila podať výpoveď. Uviedol, že veľmi vysoké percento trestnej činnosti na Slovensku je páchané pod vplyvom alkoholu, ako u osoby obvinenej, častokrát aj u osoby poškodenej, vníma to ako nie výnimočnú okolnosť u trestných a súdnych konaní, ktoré nebránia brať do úvahy tieto výpovede. Nie je možné neprihliadať na takejto výpovedi aj vzhľadom na tú koncentráciu alkoholu u poškodenej.

S poukazom na vyššie uvedené má za to, že súd nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy, na podklade ktorých rozhodol a oslobodil obžalovaného A. B. spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Košice II podľa § 285 písm. a) Tr. por.

Z tohto dôvodu navrhuje, aby Krajský súd v Košiciach zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu, aby ju znova prejednal a rozhodol.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval mestský súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o oslobodení obžalovaného, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správnym skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. mestský súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal a zohľadnil všetky skutočnosti, ktoré charakterizujú osobné a rodinné pomery obžalovaného.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu ku všetkým napadnutým výrokom a keďže sa so závermi prvostupňového súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie prvostupňového súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právny rozbor a právny záver mestského súdu.

Bolo by nad rámec hodnotiť vykonané dôkazy pred mestským súdom, nakoľko mestský súd toto hodnotenie v napadnutom rozsudku vykonal úplne vyčerpávajúco, avšak je potrebné zvýrazniť už spomínané z tohto napadnutého rozsudku a síce, že mestský súd nepochybuje o tom, že dňa 29.07.2019 v neskorších večerných hodinách došlo v osobnom motorovom vozidle zn. Renault Mégane na parkovisku ulici A. v Košiciach medzi obžalovaným a poškodenou k incidentu v zmysle hlučnej hádky, počas ktorej si tak, ako tvrdil obžalovaný, vzájomne nadávali, kričali na seba, obžalovaný poškodenú nechcel pustiť z dôvodu, ktorý uviedol. Zadné dvere motorového vozidla, za miestom vodiča kde sedel obžalovaný, boli otvorené a preto krik a buchot v zmysle úderov akoby po kapote alebo čalúnení zachytila z balkóna bytu svedkyňa, ktorá zavolała na č. 158, keďže krik naberal na intenzite, vyhodnotila to ako žiarlivostnú scénu zo strany muža, žena plakala a kričala aby ju pustil.

Krajský súd konštatuje, že uvedený incident sa odohral, medzi poškodenou a obžalovaným. Všetky ostatné dôkazy boli dôkazmi nepriamymi.

Dôkazy vykonané v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní netvoria logickú, ničím nerušenú sústavu vzájomne sa dopĺňujúcich dôkazov, ktoré vo svojom celku nepreukazujú spoľahlivo všetky okolnosti skutku, neusvedčujú spoľahlivo obžalovaného A. B. a zároveň nevyklučujú možnosť akéhokoľvek iného skutkového a právneho záveru.

Mestský súd vyhodnotil výpoveď poškodenej ako nedôveryhodnú. S týmto názorom sa stotožnil aj odvolací súd, pričom poukazuje na základnú vec a síce, že v čase údajného trestného činu mala poškodená koncentráciu etylalkoholu 2,66 g/kg, promile, čo sa vo všeobecnosti hodnotí ako ťažký stupeň opitosti prejavujúci sa podľa znalkyne neschopnosťou časovej a miestnej orientácie jedinca, stavmi zmätenosti a ťažkým útlmom senzorickej sféry. Výsledky znaleckého skúmania svedčili aj o požití marihuany v nedávnom čase pred údajným skutkom.

Znalec JUDr. MUDr. Ján Uhrin, PhD. na hlavnom pojednávaní vo všeobecnosti zhodnotil požitie množstva alkoholu tak, že len pri osobách, ktoré dlhodobo a pravidelne užívajú alkohol, ako to v tom čase bolo na strane obžalovaného, je úroveň alkoholémie na úrovni 2 až 3 promile taká, že ju nerozpozná laik a dokonca ani lekár a že takáto osoba je schopná adekvátne vnímať a dobre reprodukovať prežité udalosti. Výpoveďami svedkov, tak, ako sú v odôvodnení napadnutého rozsudku popísané, bolo zistené, že poškodená bola príležitostným konzumentom alkoholu, žiaden dôkaz nesvedčí pre nadmerný a nekontrolovaný konzum, pre to aby bola na alkohole závislá, či aby sa bola na rozdiel od obžalovaného, pre problém s alkoholom alebo inou drogou liečila.

Správne teda mestský súd vyhodnotil, že uvedené skutočnosti vyúsťujú do záveru, že v ťažkom stupni opitosti a zároveň pod vplyvom marihuany, ktorú poškodená fajčila podľa vlastného tvrdenia asi hodinu pred incidentom a z ktorej jej bolo nevoľno, nemusela adekvátne vnímať udalosti ku ktorým došlo vo vozidle a ako aj sama uviedla, nepamätá si na všetko, mala „taký výpadok“.

Poškodená bola v čase skutku vo vzťahu s E. M.. Eskaluje tu teda možný motív poškodenej vykresľovať sa žiadúco vo vzťahu voči partnerovi v snahe zakryvať svoje asociálne správanie. Toto dokresľuje aj znalkyňa - psychologička PhDr. Jana Čorejová, ktorá zistila, že poškodená sa síce snaží vyhýbať konfliktom, neeskalovať napätie a lži skóre má priemerné, avšak má výrazný sklon prezentovať sa sociálne žiadúco, pozitívne, má tendencie reagovať hysteroidne, emocionálne a impulzívne, zvlášť pod vplyvom alkoholu, ktorý vo všeobecnosti znižuje racionálne brzdy a sebaovládanie. Znalkyňa nezaznamenala u poškodenej významne negatívne prežívanie voči obžalovanému, ktoré by bolo na mieste v prípade, ak by sa bol dopustil voči nej násilia, naopak, s obžalovaným sa naďalej kontaktovala a jej tvrdenie že tomu nebolo tak a že po skutku sa nestretávali je vyvrátené nielen výpoveďou obžalovaného, ale aj svedkyne I. J., ktorá potvrdila verziu obžalovaného, že poškodenú taktiež sprevádzal na vyšetrenie do Prešova. Aj svedok K. L., bývalý kolega obžalovaného, potvrdil, že nejaký čas po tom ako malo dôjsť ku skutku sa s obžalovaným a poškodenou stretol v Myslave, poškodená obžalovaného objímala, sedela mu na nohách, túto situáciu vyhodnotil ako ich „idylku“. Znalkyňa zhodnotila vierohodnosť poškodenej ako oslabenú.

Krajský súd na margo vyššie uvedeného uvádza, že poškodená v podstate poprela stretávanie sa s obžalovaným. Toto však bolo vykonanými dôkazmi vyvrátené.

Na základe vyššie uvedeného možno teda výpovednú hodnotu poškodenej E. F. zhodnotiť ako nedôveryhodnú.

Svedok E. M. logicky následne na hlavnom pojednávaní prezentoval reprodukované udalosti od poškodenej. Navyše opísaných viditeľných poranení uviedol, že poškodená mala bozuľu na hlave. Takého poranenia sa však pri obhliadke tela poškodenej nepotvrdili.

K odvolacím námietkam prokurátora ohľadom toho, že zo znaleckého posudku z odboru Psychológia vypracovaného znalkyňou PhDr. Evou Kitkovou vyplýva, že u obžalovaného A. B. zistila cieľenou diagnostikou prítomnosť znakov benignej a malignej agresivity, krajský súd udáva, že ide o vytrhnutie z kontextu nakoľko znalkyňa z odboru Psychológia PhDr. Eva Kitková na hlavnom pojednávaní zotrvala na záveroch svojho posudku č. 48/2020 zo dňa 19.06.2020. U obžalovaného konštatovala extro-intro osobnostnú nevyhranenosť. V intelektových skúškach dosiahol pásma vysokého priemeru. V jeho osobnosti nezistila žiadne chorobné prejavy, zaznamenala latentné znaky benignej agresie, čo je pohotovosť, ktorá má vrodenný pudový základ. Nebol zdiagnostikovaný ako násilnícky, útočný, agresívny typ osobnosti, ani ako tyran. U obžalovaného nezistila sklon k lživosti, konfabuláciám, skresľovaniu skutočností; lži skóre má štatisticky nevýznamné. Jeho prognóza je pozitívna, s nízkym

rizikom recidívy asociálneho správania. Vzťah poškodenej mohol v inkriminovaný večer pociťovať ako ústretový, vzájomný, vzhľadom na čas, ktorý strávili spolu cez deň.

Obdobne odvolací súd reaguje aj na odvolacie námietky prokurátora zo záverov znaleckého dokazovania znalkyne z odboru Psychológia PhDr. Jany Čorejovej. Tieto závery odvolací súd už vyššie opísal, ale na margo tohto dôkazu zdôrazňuje, že profil osobnosti poškodenej E. G. svedčí pre menej zrelú ženu, senzitivnu, otvorenú, bez významných znakov konfliktov či odklonov od normy. Jej odolnosť na záťaž a stres je obmedzená, má silnú motiváciu vytvárania a udržiavania pozitívnych väzieb. Jej správanie je prevažne konformné, za každú cenu sa snaží vyhnúť konfliktom. Ak taká situácia nastane, má sklon odísť, neeskalovať napätie. LŽÍ skóre dosiahla priemerné, má významný sklon prezentovať sa sociálne žiaduco, pozitívne. Má tendencie reagovať hysteroidne, emocionálne a impulzívne, zvlášť pod vplyvom alkoholu, ktorý vo všeobecnosti znižuje racionálne brzdy a sebaovládanie. V jej sexuálnom správaní neboli zaznamenané znaky svedčiace pre deformáciu, poruchu alebo úchylku. Významne negatívne prežívanie voči obžalovanému nebolo zaznamenané. Vzťah k obžalovanému poškodená hodnotila ako kamarátsky, v ktorom bol aj intímny pomer, obžalovaný mal žiarliť na jej vtedajšieho partnera. Pokiaľ po skutku udržiavala s obžalovaným naďalej priateľsky vzťah, znamená to, že na nej nezanechal traumatické následky, spracovala ho psychicky aj v osobnej rovine a svedčí to o jej nevyrovnanosti a rizikovitom správaní. Znalkyňa zhodnotila jej vierohodnosť ako oslabenú (stupne vierohodnosti: zachovalá, mierne oslabená, podstatne oslabená, nevierohodná).

Z vyššie uvedeného krajský súd konštatuje, že nemožno prijať jednoznačný záver o vine obžalovaného, práve naopak dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní dedukujú, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.